Toen ik nog maar iets van tien jaar oud was tekende ik al veel gebouwtjes en hele dorpen. Zo rond die leeftijd was mijn, en dus de hele wereld vrij overzichtelijk. Dus tekende ik een voetbalveld met daar omheen huisjes waar de spelers in woonden en waarvan de daken gebruikt konden worden als tribune. Wat nou “Woon-werkverkeer”?

De huisjes hadden hun eigen straatnaam. Ik woonde uiteraard aan de Jan van Beverenstraat op nummer 1. Ik had zelfs gedacht aan ruimte voor wat nu een starterswoning is of een studentenflat. Die stonden in de reservebankstraat... Realistisch? Voor een mannetje van tien in ieder geval wel.

De gemeenteraad is nu bezig met de schaalsprong, de verbreding van de A6 en andere zaken over hoe Almere in te vullen in de komende 30 jaar. In het weekend lig ik op de bank met allerlei gedachten. Is het erg dat de A6 Almere Hout en Haven scheidt van Stad, Poort en Buiten… waarom loopt er geen spoor langs de A6,maar wel door de stad. Kan je fouten uit het verleden herstellen, wat zijn de nieuwe mogelijkheden…
En waar haal ik inspiratie vandaan.Toch zeker niet alleen uit boeken, gesprekken of informatie op het internet. Laat staan van al die halve en hele plannen uit de oplossingen-voor-zelfbedachte-problemen-industrie die onze stad de afgelopen jaren als een bezettingsleger bevolkt en elkaar zo leuk bezig houdt.

Van wie komt er nou eens een idee waar niemand aan dacht... Toen viel mijn oog op een artikel
in de krant. Leerlingen van het Baken Park Lyceum hebben meegedaan aan het landelijke project
plan je eigen ruimte
. In Flevoland wordt dit project begeleid door
Nieuwland Erfgoed Centrum in Lelystad
. De opdracht was om de Markerwaard naar eigen inzicht in te richten met behoud van het culturele erfgoed. De opdracht werd beoordeeld door een jury en dat leverde uiteraard een winnaar op en naar ik later vernam een op zich hele goede nummer twee, die zich alleen niet aan de opdracht had gehouden.

“Sodeju!”, riep ik door de lege kamer. Jongeren van een jaar of 15 richt even een heel gebied in. Er ging een vonkje door mijn hart. Hoe zouden ze dat gedaan hebben? Wat was hun eerste gedachte, wat vinden ze belangrijk, hebben ze met andere dingen rekening gehouden… maar vooral: wat zijn wij, volwassenen / politici, helemaal vergeten?

Afgelopen donderdag heb ik namens de fractie van Leefbaar Almere een agendavoorstel voor de Politieke Markt ingediend. Het verzoek is dat we de nummers 1 en 2 van het Baken Park Lyceum de gelegenheid geven hun project te presenteren in een officiële carrouselbespreking. Daarna kunnen de raad en het college daar over discussiëren met hen en elkaar. Niet uit het oogpunt van jongerenparticipatie of iets dergelijks, maar om ons te laten informeren en inspireren door deskundigen, zoals we dat wel vaker doen. Maar even niet door namen met Prof. Of Drs. ervoor.

Mij lijkt het een heerlijke avond te worden!